

QUINTENS, Jan Bernard, geneesheer (Niel [Gingelom] 2 februari 1858 - Maastricht 23 april 1923).

Na het behalen van zijn diploma in de genees-, heel- en vroedkunde te Leuven in 1883 bleef Quintens twee jaar in dienst bij prof. Michaux. Daarna vestigde hij zijn praktijk te Niel (Limburg), later te Sint-Truiden. Hij was er katholiek gemeenteraadslid van 1890 tot 1918 en werd er in 1918 schepen en waarnemend burgemeester. Hij was ook enige tijd provinciaal raadslid.

Vóór de Eerste Wereldoorlog was Quintens bestuurslid van het Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond van Limburg. In februari 1896 werd op zijn voorstel het Nederlands de officiële taal van de gemeenteraad van Sint-Truiden. Hij was ook lid van de Tweede Hoogeschoolcommissie.

Bij het uitbreken van de oorlog was Quintens in Limburg een der eersten onder de gematigde katholieken die openlijk tot het activisme toetrad. Hij voelde het meest voor de federalistische richting. In de tweede Raad van Vlaanderen zetelde hij in de Commissie van Justitie en Binnenlandse Zaken, in de Ondercommissie voor Geneesheren en in de Commissie van Gevolmachtigden, waaruit hij op 16 augustus 1918 ontslag nam. Hetzelfde jaar week hij uit naar Nederland. Op 31 mei 1920 werd hij door het Assisenhof van Brabant bij verstek veroordeeld tot twintig jaar dwangarbeid.

De betekenis van Quintens' activisme ligt niet in het min of meer ruime aandeel, dat hij in deze beweging had, doch in zijn partijkiezen zelf. Het feit dat hij zo'n stap zette als werkelijk de eerste in Limburg, heeft een krachtige stoot gegeven aan de ontwikkeling van het activisme in zijn gewest.

LITERATUUR : A. Faingnaert, *Verraad of Zelfverdediging* (1932); - M.J. Leemans, *Het Activisme in Limburg 1917-1918* (licentiaatsverhandeling Kath. Univ. Leuven, 1972).

MARIE-JEANNE LEEMANS